

hvis det overstiger en beløbsgrænse på 2.600 kr. I givet fald udbetales hele forskelsbeløbet.

3. Skatteministeriets betragtninger

De gældende regler medfører, at der foretages afsluttende skatteansættelse af mellemprioden efter de regler, der er beskrevet ovenfor under afsnit 2, i under én procent af samtlige dødsboer, eller i størrelsesordenen ca. 500 tilfælde årligt ud af ca. 60.000 årlige dødsfald. De øvrige dødsboer er enten overtaget af den efterlevende ægtefælle, afsluttet ved boudlæg, skattepligtige eller omfattet af den ovenfor beskrevne hovedregel om forskudsskattens endelighed.

De gældende regler er inden for de seneste måneder blevet mødt med kritik fra dele af offentligheden og pressen ud fra den grundopfattelse, at afdøde beskattes hårdere end levende personer. Kritikken går på,

- at det er urimeligt, at beskattningen af mellemprioden ikke fuldt ud sker efter skattereglerne for personer også med hensyn til skatteberegningsregler,
- at det er urimeligt, at beløbsgrænsen på 21.900 kr. er en bagatelgrænse, således at boer, hvor beløbsgrænsen er nået, skal betale det fulde beløb, mens boer, der ligger lige under beløbsgrænsen, ikke skal betale noget, og
- at risikoen for at skulle betale er ujævn fordelt, idet risikoen er størst i boer, hvor dødsfaldet er sket i årets sidste måneder, og størst i tilfælde, hvor afdøde var bosat i en kommune med lav skatteprocent og forskudsregistreret tilsvarende lavt.

Skatteministeriet finder det grundlæggende hensigtsmæssigt, at så få dødsboer som muligt belastes med krav om, at de skal udarbejde og indlevere selvangivelse for afdøde. Det må antages, at dette har været det forenkende element, der har begrundet, at samtlige partier i det daværende Folketing kunne stemme for den foreslåede ordning, da dødsboskatteloven, lov nr. 1221 af 27. december 1996, blev vedtaget.

Det er ikke og har aldrig været hensigten med mellempriodebeskattningen, at afdøde personer skulle beskattes hårdere end levende personer. Dødsboskatteloven var således forudsætningsvis provenuneutral i forhold til det mere komplicerede beskattningssystem, der var gældende før dødsboskatteloven. Hensigten med den særlige mellempriodebeskattning var, at den skulle være administrativt enklere end personbeskattning både for de pårørende, for skifteretter og bobestyrere og for skattemyndighederne. I og med at kun ca. 500 dødsboer årligt pålægges at indgive selvangi-

velse for mellemprioden, må hensigten med den forenkede beskattning grundlæggende siges at være nået.

Skatteministeriet har imidlertid konstateret, at der efter de gældende regler i visse tilfælde udløses en restskat til betaling, selv om afdøde har været forskudsregistreret korrekt. Problemet forelå ikke, da dødsboskatteloven trådte i kraft den 1. januar 1997, men er opstået og har været stigende gennem årene i takt med, at personskatteprocenterne senere er blevet nedsat.

Beregninger viser, at der typisk udløses en restskat til betaling, hvis afdøde ville have haft en skattepligtig helårsindkomst på mellem ca. 200.000 kr. og ca. 550.000 kr. i dødsåret. Risikoen er størst, og de højeste restskattebeløb udløses, hvis helårsindkomsten ligger på 300.000-350.000 kr. Endvidere er risikoen større, jo senere på året dødsfaldet er sket. Og risikoen er større, jo lavere skatteprocenten i afdødes bopælskommune og dermed afdødes forskudsregistrerede trækprocent var.

Boer efter pensionister med normale indtægtsforhold skal således i almindelighed ikke betale restskat. Boer, der skal betale restskat, er typisk boer efter erhvervsaktive, men de pågældende er ikke udprægede højindkomstgrupper.

Skatteministeriet vurderer det som uholdbart, at den pågældende persongruppe løber risikoen for, at der udløses en restskat af betydelig størrelse i dødsboet, afhængig af, på hvilket tidspunkt af året de måtte afgå ved døden.

Problemet foreslås formindsket ved, at den ovennævnte beløbsgrænse på 21.900 kr. forhøjes til 30.000 kr., og ved at beløbsgrænsen ændres til en bundgrænse. Lovforslagets indhold er beskrevet under punkt 4 nedenfor.

4. Beskrivelse af lovforslagets indhold

Det foreslås for det første at forhøje beløbsgrænsen for opkrævning af forskellen mellem på den ene side den beregnede mellempriodeskat og på den anden side afdødes foreløbige indkomstskattebeløb, der er forfaldet før dødsfaldet, samt beløb, der skulle indeholdes af indtægter, som afdøde havde optjent før dødsfaldet. Om beløbsgrænsen henvises til afsnit 2.

Efter gældende ret er beløbsgrænsen 21.900 kr. i 2006-niveau. Det foreslås, at grænsen forhøjes til 30.000 kr. i 2006-niveau.

Det foreslås for det andet, at beløbsgrænsen ændres fra at være en bagatelgrænse til at være en bundgrænse. Efter gældende ret opkræves forskelsbeløb, der overstiger beløbsgrænsen, fuldt ud. Det foreslås, at der fremover kun skal opkræves det beløb, hvormed